

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 16Co/124/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1420201705
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Mario Dubaň
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1420201705.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Maria Dubaňa a sudcov JUDr. Ivany Štiffovej a JUDr. Romana Majerského, v spore žalobcu: I.. L. W., nar. XX.X.XXXX, T. XXB, Q., zastúpeného advokátska kancelária agner & partners, s.r.o., Špitálska 10, Bratislava, proti žalovanému: I.. A. Hamaš, nar. X.XX.XXXX, B. XX, Q., o návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV č.k. 9C/22/2020-126, zo dňa 22.6.2020, takto

rozhodol:

1. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.
2. Žalobcovi priznáva proti žalovanému plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zriadil v prospech žalobcu záložné právo a) na nehnuteľnostiach zapísaných v katastri nehnuteľností vedenom G. úradom L., katastrálny odbor, na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom pre k. ú. P., obec P., okres L. ako pozemok, parcelné číslo XXX/X, druh pozemku záhrada, o výmere XXX m², parcela registra „C“, pozemok, parcelné číslo XXX/X, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, o výmere XXX m², parcela registra „C“, pozemok, parcelné číslo XXX/X, druh pozemku záhrada, o výmere XXX m², parcela registra „C“, stavba, bez súpisného čísla, druh stavby - rozostavaná budova, popis stavby rozostavaný rodinný dom, postavená na pozemku, parcelné číslo XXX/X, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, o výmere XXX m², parcela registra „C“, ktorý je zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom pre k. ú. P., v rozsahu spoluvlastníckeho podielu I.. A. Hamaša, nar. X.XX.XXXX, vo veľkosti X/X k celku; b) na nehnuteľnosti zapísanej v katastri nehnuteľností vedenom G. úradom L., katastrálny odbor, na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom pre k. ú. P., obec P., okres L. ako pozemok, parcelné číslo XXX/X, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, o výmere XXX m², parcela registra „C“, v rozsahu spoluvlastníckeho podielu I.. A. W., nar. X.XX.XXXX, vo veľkosti X k celku na zabezpečenie priznanej pohľadávky žalobcu XXX.XXX,XX . eura s prísl., ktorá bola priznaná rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č.k. 8C/176/2014-181, zo dňa 16.3.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 2Co/268/2016-212, zo dňa 28.11.2018 a uznesením Okresného súdu Bratislava IV č.k. 8C/176/2014-221, zo dňa 18.1.2019. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

2. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého uznesenia (§ 393 ods. 2 C.s.p.) súd prvej inštancie po preskúmaní návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a predložených dôkazov dospel k záveru, že v predmetnej veci boli splnené všetky predpoklady pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Žalobca osvedčil dôvodnosť podania návrhu a súdu predložil dôkazy o tom, že zriadenie zabezpečovacieho opatrenia súdom k dotknutým nehnuteľnostiam v prospech žalobcu je dôvodné, proporcionálne a nezasahuje neprimerane do práv žalovaného. Keďže žalovaný je v omeškaní so zaplatením priznanej pohľadávky žalobcu, záväzok voči žalobcovi do

dnešného dňa neuhradil ani čiastočne, pričom žiadne okolnosti nenasvedčujú tomu, že tak dobrovoľne urobí, skonštatoval, že existuje dôvodná obava, že konanie žalovaného, ktorý prevádza vlastnícke právo a zaťažuje dotknuté nehnuteľnosti, môže negatívne ovplyvniť vymožitelnosť priznanej pohľadávky žalobcu.

1. Na základe uvedeného súd prvej inštancie návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia v zmysle § 343 ods. 1, ods. 2, § 344 C.s.p. vyhovel a zriadil záložné právo na nehnuteľnosti špecifikované vo výroku I. napadnutého uznesenia. O náhrade trov konania rozhodol v zmysle § 256 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. a vzhľadom na to, že žalobca bol v konaní v celom rozsahu úspešný, priznal mu voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Proti uzneseniu podal žalovaný odvolanie z dôvodu, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a žiadal napadnuté uznesenie zmeniť a zrušiť záložné právo zriadeného napadnutým uznesením. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov jeho odvolania (§ 393 ods. 2 C.s.p.) bola námietka, že žalobca neosvedčil obavu, že exekúcia jeho pohľadávky priznanej rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č.k. 8C/176/2014 - 181, zo dňa 16.3.2016 v spojení rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 2Co/268/2016 - 212, zo dňa 28.11.2018 a uznesením Okresného súdu Bratislava IV č.k. 8C/176/2014 - 221, zo dňa 18.1.2018, bude ohrozená. Mal za to, že zriadením záložného práva na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného vedené na listoch vlastníctva č. XXXX a č. XXXX, pre k. ú. P., obec P., okres L. v prospech V., s.r.o., so sídlom Slovenská 393/13, 900 31 Stupava, IČO: 35 813 270, neprišlo k zmenšeniu majetkového substrátu žalovaného; nehnuteľnosti žalovaného zostali v jeho vlastníctve, najmä však k zriadeniu záložného práva prišlo za ekvivalentnú hodnotu - poskytnutie úveru. Rovnako tak negatívny dopad na majetok žalovaného nemal ani prevod nehnuteľnosti - bytu zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom pre k. ú. M. L., obec Bratislava - mestská časť M. L., okres Bratislava I.. Predmetná nehnuteľnosť bola prevedená na základe kúpnej zmluvy, v zmysle ktorej boli kupujúci povinní zaplatiť žalovanému zodpovedajúce protiplnenie (kúpnu cenu).

5. Za nepravdivé považoval tvrdenia, že doposiaľ nevysporiadal pohľadávku Mesta P., ktorá je zabezpečená záložným právom zriadeným k nehnuteľnostiam žalovaného v k. ú. mesta P., nakoľko rozhodnutím zo dňa 23.4.2020 primátor mesta P. ako príslušný štátny orgán rozhodol o zrušení rozhodnutia o určení záložného práva k nehnuteľnosti na liste vlastníctva č. XXXX. Dôvodom bola skutočnosť, že žalovaný ako daňový dlžník zaplatil daňový nedoplatok v sume XXX,XX eura dňa 21.2.2020. Z rozhodnutia vyplýva, že mesto P. ku dňu podania návrhu nevidovala voči žalovanému žiadne nedoplatky a záložné právo zriadené z dôvodu evidencie predmetného záväzku bolo zrušené. Pre chybu v písaní boli vo výroku opomenuté aj zostávajúce nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXXX. Z rozhodnutia je však nepochybné, že mesto P. k 21.2.2020 nemá voči žalovanému žiadne neuhradené pohľadávky.

6. Namietal tiež skutočnosť, že vyššie uvedenými právnymi úkonmi neprišlo k zmenšeniu majetku žalovaného. Vzhľadom na skutočnosť, že hodnota majetku žalovaného sa nezmenila, nemohlo prísť k ohrozeniu vymoženiu pohľadávky žalobcu. Obava, že exekúcia bude ohrozená by mohla nastať iba v prípade, ak by úkony žalovaného mali za následok zmenšenie jeho majetku. Na základe uvedených skutočností sa domnieva, že zásah zo strany súdu v podobe nariadenia zabezpečovacieho opatrenia je neprimeraný a že žalobca neosvedčil existenciu dôvodnej obavy ohrozenia exekúcie, čím neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia súdom. Súd prvej inštancie obsah právnej normy nesprávne aplikoval, kedy nesprávne právne posúdil splnenie podmienok na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia.

7. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného (doručené odvolaciemu súdu 2.10.2020) uviedol, že napadnuté uznesenie považuje za vecne správne a náležite právne odôvodnené; odvolanie žalovaného je argumentačne a právne nepodložené, obsahovo nesprávne. Vzhľadom na skutkový stav a chronológiu prípadu (podrobne rozpisajú v návrhu z 20.5.2020) počnúc Zmluvou o splátkovom úvere č. XXX/XXXX, Dohodou o splátkach splatného dlhu z 24.8.2011, pokračujúc súdnym konaním zavŕšeným právoplatným a vykonateľným rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Co/268/2016-212, zo dňa 28.11.2018, v spojitosti s rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 8C/176/2014-181, zo dňa 16.3.2016 a uznesením Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 8C/176/2014-221, zo dňa 18.1.2019, bol názoru, že žalovaný mal dostatočne

dlhý čas na splnenie svojho záväzku. Z argumentácie žalovaného je celkom zrejmé, že bez logického základu obhajuje kroky, ktoré účelovo smerujú k výraznému oslabeniu postavenia žalobcu ako veriteľa. Dostatočne osvedčil dôvodnú obavu, že konanie žalovaného vedie k oslabeniu veriteľskej pozície žalobcu a môže viesť k ohrozeniu exekučných konaní. Namiesto toho, aby žalovaný svoj záväzok splnil, tak po právoplatnom rozhodnutí súdu špekulatívne zaťažil svoje pozemky v prospech spoločnosti V., údajne pre poskytnutie úveru a scudzil svoj byt v prospech tretej osoby. Ako už bolo poukázané v návrhu z 20.5.2020, spoločnosť V. podľa predmetu podnikania neposkytuje úvery a nie je bankovým ani nebankovým subjektom, ktorý by úvery poskytoval.

8. Nepovažoval za pravdivé, ako sa snaží žalovaný dôvodiť, že zaťaženie predmetných nehnuteľností na LV č. XXXX a č. XXXX nemá negatívny dopad na jeho majetkovú sféru; žalovaný žalobcovi opakovane sľuboval, že svoj záväzok splní. Podľa slov žalovaného si chcel za účelom splnenia záväzku voči žalobcovi vziať úver, z ktorého prostriedkov by úhradu záväzku realizoval. Takúto komunikáciu však žalovaný obmedzil na telefonickú formu a prostredníctvom e-mailu nijako nereagoval na urgencie a žiadosti žalobcu o vysvetlenie. Aj v prípade pripustenia možnosti, že žalovaný si od spoločnosti V. skutočne spomínaný úver vzal, nemožno tvrdiť, že tento úkon exekúcie neohrozil. Žalovaný totiž do dnešného dňa neuhradil svoj záväzok voči žalobcovi, a to ani z časti. Je tak viac než zrejmé, že žalovaný nemá záujem splniť svoj záväzok voči žalobcovi a v konečnom dôsledku tak zaťažením predmetných nehnuteľností na LV č. XXXX a č. XXXX zhoršil a oslabil postavenie žalobcu vo veriteľsko-dlžníckom vzťahu so žalovaným. Podobne žalovaný bez logického základu dôvodí, že predajom predmetného bytu sa jeho majetková sféra žiadnym spôsobom nezúžila a nebol tým ohrozený výkon exekúcie. Nevedno preto, z akého dôvodu nezačal žalovaný s plnením svojho záväzku voči žalobcovi, a to ani po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku vo veci samej. Mal za to, že nemožno preto akceptovať argumentáciu o primeranom protiplnení kúpnu cenou za predaj bytu. Finančné prostriedky získané za predaj bytu totiž žalovaný ani z časti nepoužil na úhradu svojho záväzku voči žalobcovi a môže s nimi v teoretickej rovine nakladať takým spôsobom, aby ich súdny exekútor počas výkonu exekúcie neodhalil. Zároveň poukázal na § 61c Exekučného poriadku, v zmysle ktorého povinný po doručení upovedomenia o začatí exekúcie musí obmedziť svoju činnosť na uskutočňovanie bežných právnych úkonov v rozsahu, v ktorom to od neho možno spravodlivo požadovať, s ohľadom na výšku a význam vymáhaného nároku, pričom ozrejmil pojem „bežný právny úkon“. Vzhľadom na vedomosť žalovaného o existencii jeho záväzku voči žalobcovi prakticky od počiatku vzniknutého záväzku, opakujúce sa a dlhotrvajúce vyhýbanie sa plneniu žalovaného voči žalobcovi a jeho úkony po právoplatnom rozhodnutí súdov v danej veci, je pri komplexnom pohľade na situáciu a pochopení významu § 61c Exekučného poriadku možné vyvodiť, že žalovaný jednoznačne vykonáva úkony, ktorými chce ochrániť svoj majetok pred vykonaním exekúcie.

9. Poukázal na správu o priebehu exekučného konania XXXEX 150/20 z 21.8.2020, z ktorej je zrejmé, že lustrácia žalovaného v Sociálnej poisťovni bola negatívna, bankový účet v Československej obchodnej banke má disponibilný zostatok - XX.XXX.XX eura a na motorové vozidlo L.-Q., V.: Q je od 1.6.2020 vykonaná blokácia v prospech iného exekučného konania. Ďalej zo Správy o priebehu Exekučného konania z 21.8.2020 vyplýva, že nebola vymožená ani časť záväzku. Vo svetle uvedených skutočností vykresľujúcich stav majetkových pomerov žalovaného sa predaj bytu žalovaného a zaťaženie nehnuteľností na LV č. XXXX a č. XXXX pre údajný úver, javia bezpochyby ako snahy žalovaného ochrániť aktuálne jestvujúci majetok pred výkonom exekučných konaní. Napriek právoplatnému rozhodnutiu súdu, prebiehajúcim doposiaľ neúspešným exekučným konaniam, predaju bytu a údajnej pôžičke od spoločnosti V. neuhradil žalovaný zo svojho záväzku ani časť, hoci argumentuje, že jeho majetkové pomery sa údajne nezhoršili a nezhoršujú. (Súčasťou vyjadrenia žalobcu bolo aj vyjadrenie k návrhu žalovaného na zrušenie zabezpečovacieho konania, čo však nie je predmetom odvolacieho konania).

10. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ďalej len „C.s.p.“), preskúmal napadnuté uznesenie, prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C.s.p.) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne (§ 387 ods. 1 C.s.p.).

11. Podľa § 343 ods. 1 C.s.p. zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

12. Podľa § 343 ods. 2 C.s.p záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra.

13. V zmysle § 343 ods. 3 C.s.p. výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím a ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie (§ 344 C.s.p.).

14. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

15. Podľa § 329 ods. 2 C.s.p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

16. Podľa § 344 C.s.p. ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

17. Pretože odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia, konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Vo vzťahu k podstatným tvrdeniam žalovaného v odvolaní, s ktorými sa odvolací súd musí v odôvodnení vysporiadať (§ 387 ods. 3 C.s.p.) hodno podotknúť, že ide v celom rozsahu o nedôvodnú argumentáciu.

18. Na ozrejmienie právnej stránky veci odvolací súd uvádza, že cieľom inštitútu zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie postavenia veriteľa, a to zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie jeho pohľadávky, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná alebo už bola judikovaná, za účelom zamedzenia alebo zredukovania možného nebezpečenstva uspokojenia pohľadávky veriteľa. Zabezpečovacie opatrenie môže súd nariadiť pred začatím konania (§ 344 v spojení s § 337 C.s.p.), v priebehu konania, ako aj po jeho skončení (§ 344 v spojení s § 338 C.s.p.). Prostredníctvom nariadenia zabezpečovacieho opatrenia žalobca ako veriteľ získa postavenie záložného veriteľa, ktorý môže pristúpiť k výkonu záložného práva na uspokojenie judikovanej pohľadávky v exekučnom konaní v súlade s § 343 ods. 3 C.s.p. aj napriek existencii skoršieho záložného práva. Na režim práv a povinností subjektov, výkon záložného práva ako aj ďalšie otázky s tým spojené sa primerane použijú ust. § 151a a nasl. Občianskeho zákonníka; zabezpečovacie opatrenie podľa 343 C.s.p. preto nie je možné stotožniť s exekučným záložným právom, ktoré má procesný charakter.

19. Zabezpečovacie opatrenie je možné nariadiť iba na návrh; zákonným predpokladom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je ďalej osvedčenie existencie (dôvodnej) obavy, že exekúcia bude ohrozená.

20. Navrhovateľ domáhajúci sa nariadenia zabezpečovacieho opatrenia musí v návrhu osvedčiť, že obava z ohrozenia exekúcie je reálna, teda, že osoba, na majetok ktorej navrhuje zriadiť záložné právo zabezpečovacím opatrením, koná tak (robí faktické a právne úkony), že v konečnom dôsledku môže dôjsť k sťaženiu alebo znemožneniu ďalšieho konania a rozhodovania vo veci samej, resp. k zmareniu prípadnej exekúcie. Ohrozenie nároku, či už subjektívne alebo objektívne, musí byť konkrétne a navrhovateľ ho musí osvedčiť, nestačí len abstraktná (pravdepodobná) možnosť ohrozenia práv navrhovateľa. Chýbajúce osvedčenie ohrozenia práva navrhovateľa nemožno ničím nahradiť, lebo je základnou podmienkou pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia.

21. Obava z ohrozenia exekúcie je odôvodnená najmä v prípadoch, keď nositeľ hmotnoprávnej povinnosti realizuje faktické alebo právne úkony s kvantitatívnym dopadom na exekvovateľný majetok (zmenšenie majetku) alebo podľa okolností prípadu aj s kvalitatívnym dopadom na tento majetok (zmena zloženia majetku, štruktúry, likvidity, zníženie speňažiteľnosti) smerujúcim k sťaženiu alebo úplnému zmareniu budúcej exekúcie. Konštatovaný právny záver vyplýva z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Obo 144/1997, zverejneného v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod č. R 20/1998, ktorého závery sú naďalej použiteľné aj na konania podľa Civilného sporového poriadku.

22. Odvolací súd v názorovej zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca v podanom návrhu uviedol a predloženými listinnými dôkazmi aj osvedčil, že žalovaný vykonáva také právne úkony

(prevod a zaťažovanie nehnuteľností), ktorými reálne môže dôjsť k sťaženiu alebo úplnému zmareniu budúcej exekúcie.

23. Za nedôvodné vyhodnotil odvolací súd námietky žalovaného, že právnymi úkonmi - zriadením záložného práva a prevodom nehnuteľnosti - bytu zapísaného na LV č. XXXX nedošlo k zmenšeniu jeho majetku, nakoľko žalovaný žiadnymi listinnými dôkazmi nepreukázal, že k zriadeniu záložného práva a uzavretiu kúpnej zmluvy došlo za ekvivalentnú hodnotu; nepreukázal výšku poskytnutého úveru, a tiež že nedošlo k jeho spotrebovaniu, resp. že úver bol použitý na nadobudnutie inej veci; nepreukázal, že zaplatenú kúpnu cenu čo i len sčasti použil na uspokojenie pohľadávky žalobcu, resp. že takto získanými finančnými prostriedkami disponuje alebo má iný majetok, ktorý je možné použiť na uspokojenie pohľadávky žalobcu. Skutočnosť, že žalovaný medzičasom uhradil svoj dlh na dani z nehnuteľnosti spočívajúci v sume XXX,XX eura mestu P., v dôsledku čoho malo dôjsť k výmazu záložného práva v prospech mesta P., nemá žiaden vplyv na záver súdu prvej inštancie založený na tom, že žalobca v podanom návrhu uviedol a predloženými listinnými dôkazmi v dostatočnom rozsahu osvedčil splnenie predpokladov na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia.

24. Na uvedenom základe odvolací súd po vecnom a právnom zhodnotení relevantných skutočností v súlade so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca osvedčil splnenie zákonných predpokladov na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia podľa § 343 C.s.p. a § 344 C.s.p. a preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

25. Súčasťou odvolania proti napadnutému uzneseniu bol aj návrh žalobcu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia, o ktorom v súlade s § 13 a § 338 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

26. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi priznal proti žalovanému plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mal vo veci plný úspech.

27. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).